

ת"פ 51015/10/13 - מדינת ישראל נגד ד פ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 51015-10-13 מדינת ישראל נ' פ

בפני
בעניין: כבוד השופט שמואל הרבסט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ד פ

הנאשם

גזר דין

האישום והרקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

על פי כתב האישום, ביום 15.4.14 בשעה 16:33 שלח הנאשם הודעה כתובה באמצעות הטלפון הנייד למתלוננת, גרושתו, ובה כתב: "תראי מה שאני כותב זבל גמור... עוד פעם את תערבי את הילדה אמרח אותך בחרא. את עוד... בלילות עד ש... כלבה. אני סבלתי אותך... שנים ארוכות ואת צריכה ...זבל, להתפלל לכל האלילים שלך שאת עדיין בחיים". כן כתב הנאשם למתלוננת שהוא ידאג לכך שיהיו לה מספר הפלות ושהיא לא תישאר בחיים.

הסדר הטיעון אשר במסגרתו תוקן כתב האישום והנאשם הודה, לא כלל הסכמה לעניין העונש.

תסקירי שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן מיום 23.6.16 מלמדנו כי הנאשם, יליד ברית המועצות לשעבר, עלה לארץ עם הוריו בשנת 1993. הנאשם התקשה להשתלב באופן מלא בחברת בני גילו, ותחושת החריגות מלווה אותו במהלך חייו ובמערכות יחסים וזו גם עומדת ברקע לביצוע העבירה הנדונה.

הנאשם למד 12 שנות לימוד במגמת מחשבים וסרטוט ממוחשב ועם סיום לימודיו התגייס לצה"ל ושירת שירות סדיר מלא ביחידה קרבית בחיל הצנחנים. בהמשך שירת במילואים, ועם תחילת ההליכים דן, הודע לו לדבריו, על תום השירות בשל שלילת רישיון נשיאת הנשק.

עם שחרורו מהצבא, השתלב הנאשם בתחום התעסוקתי ובמקביל למד לימודי טכנאות מחשבים וניהול רשתות תקשורת,

ומזה כשש שנים הוא עובד בתחום זה. החל משנת 2015 עובד בתחום כמנהל רשת מחשבים בתחום המלונאות.

כאשר היה בן 26 שנה, הכיר את גרושתו, השניים נישאו ונולדה להם ילדה, כיום בת 9. בשנת 2010 עלו יחסי בני הזוג על שרטון בנסיבות שפורטו בתסקיר, ובמהלך תקופה ארוכה של מריבות וויכוחים ביניהם, ביצע את עבירת האיומים.

כיום הנאשם נמצא במערכת זוגית חדשה, ומאז ביצוע העבירה, לא נפתחו לו תיקים נוספים.

משיחה שקיים שירות המבחן עם המתלוננת, עולה כי גם לאחר הגירושים, היו בין השניים וויכוחים כספיים הדדיים, ונגד הנאשם נפתחו תיקי הוצאה לפועל לאחר שסירב לשאת במזונות, אולם לאחרונה נסגרו התיקים נוכח החלטה משותפת של השניים, הקשר ביניהם חודש וכך גם הקשר של הנאשם עם בתו. על אף חידוש הקשר, ציינה המתלוננת כי היא עדיין חשה מאוימת נוכח מצבו הרגשי הבלתי יציב של הנאשם, המושפע משימוש באלכוהול.

לאור התרשמותה של קצינת המבחן ממורכבות היחסים והגברת הסיכוי לחיכוך בין השניים בשל שובה של המתלוננת להתגורר ב---, נתבקשה שהות בת 6 חודשים על מנת לבחון את האפשרויות הטיפוליות ולעקוב אחר התנהלות הנאשם עם המתלוננת ובתו.

בתסקיר המשלים מיום 22.10.18, עולה כי הנאשם נטל חלק בקבוצה טיפולית משמעותית והפיק ממנה תועלת, ומשום כך הסיקה קצינת המבחן כי הנאשם הפיק לקח מן ההליך הפלילי ומשום כך המליצה להעמידו בצו מבחן למשך שנה, ולהחתימו על התחייבות כספית.

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת מעשיו את הנאשם, תוך שהוא מבצע אקט אלים כלפיה. מדובר, כך לדבריה, בפגיעה קשה וחמורה, ומשכך, יש לקבוע מתחם ענישה הולם אשר יעמוד על מאסר מותנה ושירות לתועלת הציבור ועד לשנת מאסר בפועל. הרשעתו הקודמת מובילה, לטעמה, לענישה הכוללת 6 חודשי עבודות שירות, מאסר על תנאי מרתיע, פיצוי ותנאי משמעותי. שיקומו, לשיטתה, אינו מוביל לביטול ההרשעה או להקלה משמעותית בעונשו בשל חומרת מעשיו, כאמור.

ב"כ הנאשם, עוה"ד א. גפני, הדגיש בטיעונו כי הנאשם היה שרוי בסכסוך גירושין קשה עם אשתו לשעבר, אך כיום הוא משוקם לחלוטין, אינו מצוי בקשר עם המתלוננת, אך מאידך נמצא במקום אחר בחייו.

דין והכרעה

הערך המוגן בעבירת האיומים הוא ההגנה על זכותו של האדם לביטחון אישי, לחירות ולכבוד. על החשיבות הרבה של ערך זה בחברתנו מעיד העונש המרבי הקבוע לצידה של העבירה- 3 שנות מאסר.

עבירות האלימות והאיומים בכלל, ונגד בנות זוג בפרט, הפכו לרעה חולה אשר יש להיאבק בה, ועל כן קבע בית המשפט העליון, כי מבלי להוציא את נסיבותיו האישיות של הנאשם, יש ליתן משנה תוקף לאינטרסים של גמול והרתעה, הן של העברין והן של עבריינים בכוח (ר' ע"פ 6366/11 **יופירב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו מיום 10.9.12]).

למילים מאיימות כוח רב. ככל שהמילים קשות, ברורות ומפורטות יותר, מתעצמת הפגיעה בערך המוגן, וגם לאופן שבו האיומים באו לידי ביטוי השלכות על מידת הפגיעה. מעבר לפגיעה בעצם השמעת האיומים, קיים גם חשש שהמאיים יממש את דבריו ויוציאם מן הכוח אל הפועל, וכאשר מדובר באיומים שהושמעו על רקע גירושים עתירי וויכוחים ומריבות, גובר החשש לכך אף יותר.

הנאשם איים על המתלוננת באמצעות שליחת הודעה כתובה. תרגום מחשבותיו או משאת נפשו של הנאשם לפגוע במתלוננת להודעת טקסט כתובה, מעיד על מידה מסוימת של תכנון, ומלמד כי היה בידי הנאשם, ולו ברגע האחרון, טרם שיגור ההודעה למתלוננת, להימנע משליחתה. אולם הנאשם, לא נמנע משליחת ההודעה המאיימת, ועל כך יש להצר עד מאוד.

דברי הנאשם ברורים, ומעבר לשפה הבוטה, הגסה והמשפילה, בולטת בהם אמירתו של הנאשם כי המתלוננת **"לא תישאר בחיים"**.

על החרדה שגרמו איומיו של הנאשם למתלוננת ניתן ללמוד מדבריה לקצינת המבחן, לה מסרה כי עד היום היא חשה מאוימת.

בהתחשב בערכים החברתיים המוגנים, בפגיעה בהם בנסיבות ביצוע העבירה, וכן בענישה הנוהגת בפסיקה, **נע מתחם הענישה בעניינו בין עונש של מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בודדים לריצוי בפועל.**

העונש המתאים

הנאשם, יליד שנת 1979, בן כ-37 שנים, גרוש ואב לילדה. כיום מתגורר הנאשם בדירה שכורה עם בת זוגו ובנה מנישואיה הקודמים, ועובד כמנהל רשת מחשבים בתחום המלונאות.

לזכות הנאשם שקלתי את הודאתו בעבירה, נטילת האחריות על ביצועה ושיתוף הפעולה עם רשויות החוק.

עם זאת, לחובתו של הנאשם ניצבת הרשעה בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת לחבלה של ממש, כנגד אותה המתלוננת מאז ביצע הנאשם את העבירה בשנת 2013, לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים, ונראה כי מדובר במעידה של הנאשם על רקע הליכי הגירושים הקשים בינו ובין גרושתו. כיום, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן המשלים, היחסים השוררים בין הנאשם והמתלוננת מתנהלים בחסות מרכז הקשר, אך הנאשם מצידו מקפיד עד מאד לשמור על מסגרתו של הסדר הראיה.

הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן, מבין את הקשיים והחולשות שהביאוהו לבצע את העבירה ומעוניין לטפל בגורמים לה, ואף עשה כן.

כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם אשר עלה לארץ בהיותו נער, חווה קשיי קליטה והשתלבותו בישראל הייתה קשה. משבר העליה וקשיי הקליטה ניכרים בתחומי חיי השונים גם היום, שנים לאחר הגעתו ארצה, והם השפיעו על ביצוע מעשה העבירה וכישלון הקשר הזוגי עם המתלוננת. לצד זאת, על אף הקשיים, הנאשם התגייס בגיל המתאים לצה"ל ושירת שירות סדיר מלא ביחידה קרבית, ועם תום השירות פנה לרכישת מקצוע, השתלב בשוק העבודה והוא מתמיד בעבודתו ומגלה יציבות תעסוקתית.

עונש מאסר, גם כזה אשר ירוצה בעבודות שירות, יגדע את הרצף התעסוקתי ויפגע במאמציו של הנאשם לתפקד היטב בתחום זה וכך תיפגע גם פרנסתו ויכולתו לתמוך ולפרנס את בתו המשותפת לו ולמתלוננת. ניכר כי הנאשם שלפני השתקם, נטל את גורלו בידו, טיפל בעצמו ובמניעיו, ומשום כך מקומו יהיה בחלקו התחתון של מתחם הענישה דנן, ולא בחלק גבוה יותר וחמור יותר אשר שם היה אמור להיות ניצב ללא אותו השיקום.

כך בעניין העונש, אך לא כך בעניין ההרשעה.

הנאשם עותר לביטול הרשעתו כאשר טיעונים רבים בפיו, ובמיוחד טיעון העוסק בפגיעה אפשרית קשה בעתידו התעסוקתי נוכח הרשעה זו.

עם זאת, לטעמי, כל טיעוני הנאשם באשר לביטול הרשעתו נסוגים מאחר ולחובתו רשומה כבר הרשעה משנת 2013, ומשום כך הרי שגיליונו האישי הוכתם כבר ואיני רואה נזק של ממש בהרשעה דנן, ואני מותיר אותה על כנה.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הנדרשים, שוכנעתי כי שיקומו של הנאשם, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, נסיבותיו האישיות, והמשך הקשר הרישמי עם המתלוננת בכל הנוגע לבתם המשותפת, מקבלת מעמד בכורה במכלול שיקולי הענישה, ועל כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 2 חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום על עבירת איומים.

2. קנס בסך 100 ₪ או 2 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 2.12.18.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ' חשוון תשע"ט, 29 אוקטובר 2018, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.